EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

EEN PRETTIG PAASFEEST MET TWEE PRIJSVRAGEN!

Nr. 13 28 maart 1964
Voor abonnees 35 ct.
Losse nummers 45 ct.

HALLO, beste vrienden!

WIJ wensen jullie van harte een vrolijk paasfeest en een plezierige paasvakantie! PEP's bijdrage aan de feestvreugde bestaat uit een machtige paasprijsvraag waarmee fantastische prijzen te winnen zijn, en dan bovendien nog een prijsvraag speciaal voor de autorace-enthousiasten onder jullie. Natuurlijk weet je dat er op zondag 24 mei a.s. op het circuit van Zandvoort gereden wordt om de Grote Prijs van Nederland. Daar zullen de beroemde racers komen: wereldkampioen Jimmy Clark, Jack Brabham, John Surtees en nog veel meer. Daar kun je bij zijn! Op pagina 24 en 25 staat een prijsvraag waarmee je — als je de goede oplossing vindt en die tijdig instuurt — een toegangsbewijs voor en een gratis reis naar die Grote Prijs kunt winnen! Dan zijn wij in Den Helder geweest, waar wij aan boord van een onderzeeboot een gesprek gehad hebben met de commandant van de boot; in Valkenburg hebben wij gesproken met een dierentemster, en ergens aan de grens heeft een vrachtrijder ons iets verteld over zijn leven. Deze drie mensen komen in PEP aan het woord over het beroep dat zij kozen. Alles bij elkaar is dit toch wel een nummer waarmee je een deel van je vakantie op een bijzonder prettige wijze kunt doorbrengen!

Links en hieronder zie je twee van de mensen die over hun beroep vertellen.

Onder: Als je de extra-prijsvraag goed oplost, kun je er óók bij zijn dit jaar!

Op pagina 10 en 11 onze GROTE PAASPRIJS-VRAAG! Op pag. 24 en 25 NOG EEN PRIJSVRAAG!!

KWARTAAL-ABONNEES, ATTENTIE ALSTUBLIEFT!

Op 1 april a.s. vervalt de kwartaaltermijn van *f* 4,55.

ONTVANGT U DIT BLAD PER POST?

Betaalt U dan uiterlijk 1 april op gironummer 477682 t.n.v. DE GEILLUSTREERDE PERS N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. (Zet U vooral op de voor ons bestemde strook: „voor lopend postabonnement PEP", en de naam en het adres zoals die op de adresband staan).

WORDT HET DOOR DE WEDERVERKOPER BEZORGD?

Stort U dan uitsluitend op het gironummer van het Bijkantoor waaronder U ressorteert. De wederverkoper kan U dit nummer geven en onze administratie weet het ook; die meldt het U op verzoek.

Bij voorbaat onze dank

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 6 ZIJN:

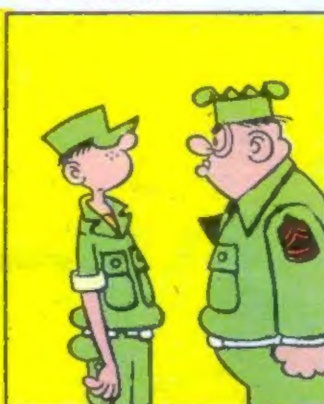
1e prijs: Wietske Hiemstra, Buorren 3, Herbayum, Fr.; 2e prijs: Nelis Branderhorst, Susterenhof 22, Genderen, N.B.; 3e prijs: W. en T. v. Es, Pruimenstr. 48, Amsterdam-N; 4e prijs: Th. en Fr. Bongaarts, Raadhuisstr. 37, Maasniel-Roermond. De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in PEP komt te staan, thuis gestuurd.

De oplossing van prijsvraag nr. 11: het getal is: 4.

FLIPPIE FLINK

Ton en Tineke

door Franquin

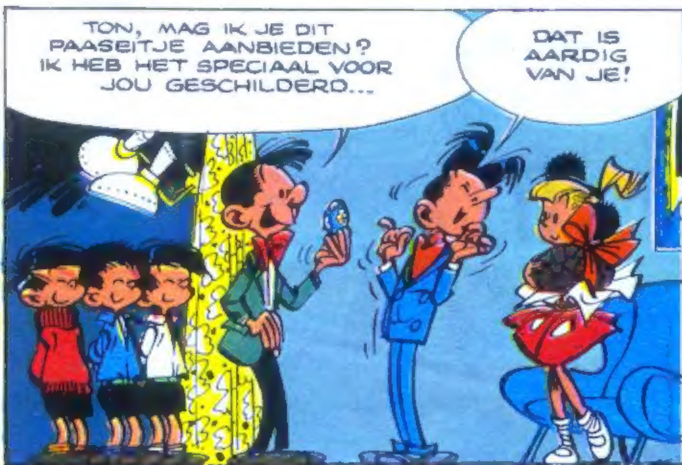

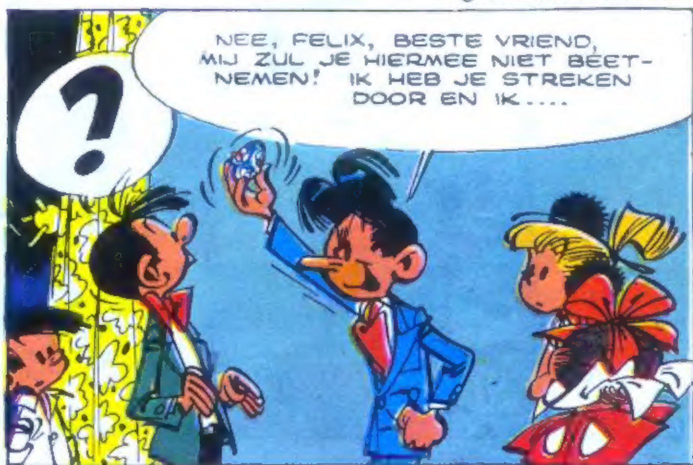

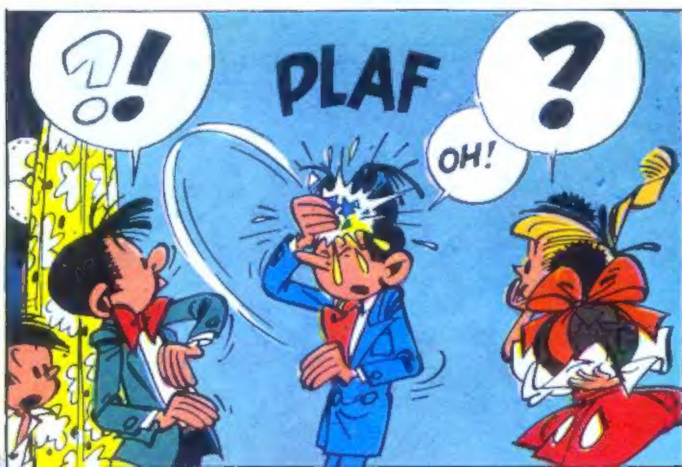

Pep in het land van BOEM-BOEM

In het boemerang-duel met de Grote Tovenaar heeft Pep gewonnen, maar deze overwinning wordt niet erkend. Pep en zijn vrienden worden opgesloten. Stef ontvlucht en zal ze helpen ....

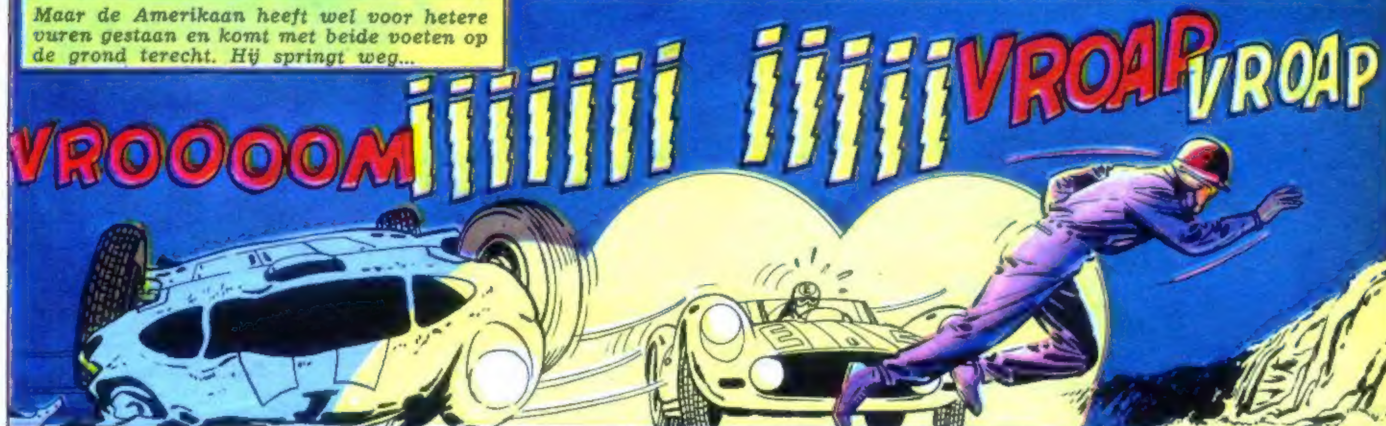

WORDT VERVOLGD

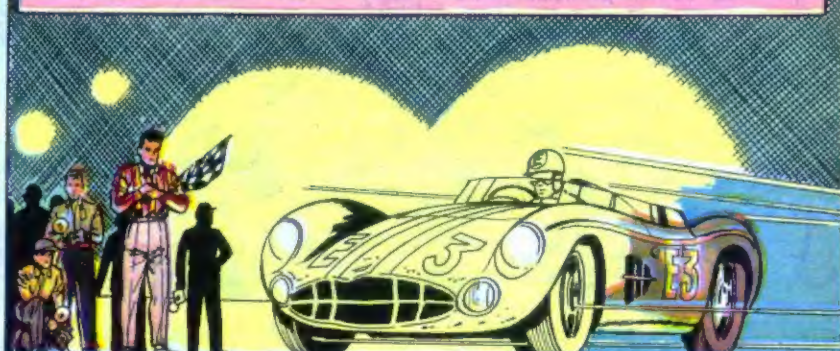
MICHEL VAILLANT CIRCUIT

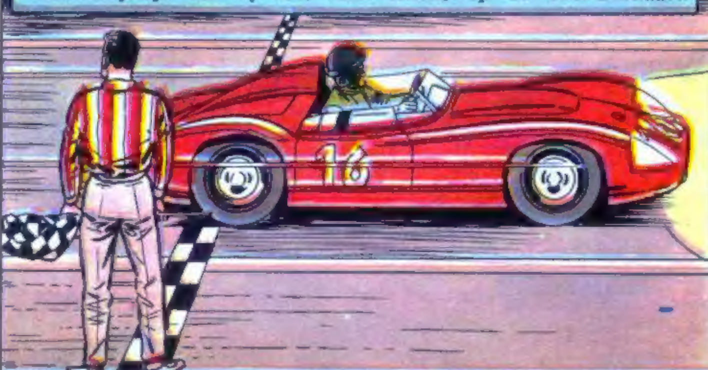

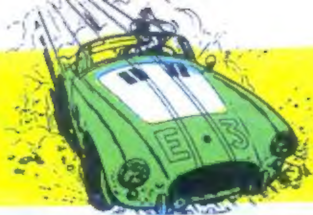

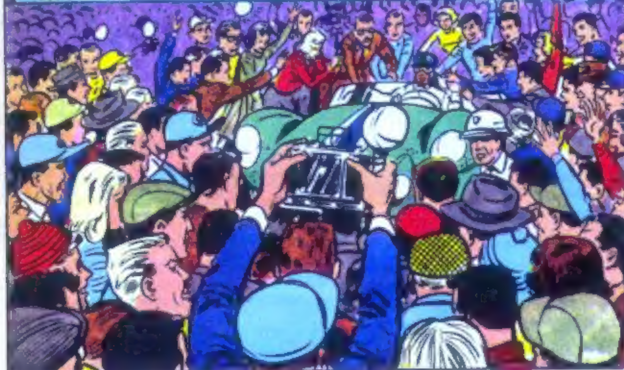

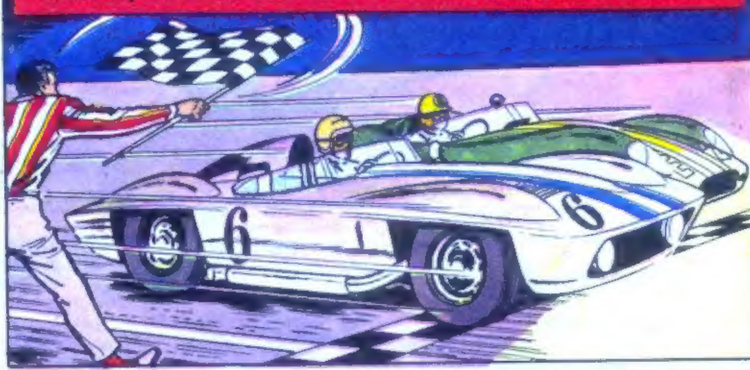

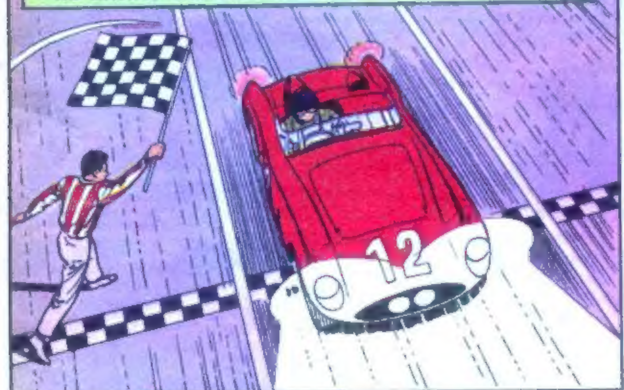
…VAN DE ANGST

In de strijd op Sebring tegen de Amerikaanse en de Russische coureurs is Michel Vaillant aan de winnende hand. De Amerikanen, Warson en Danver, vechten om de tweede plaats. Danver mist de bocht en wordt uit zijn wagen geslingerd . . . .

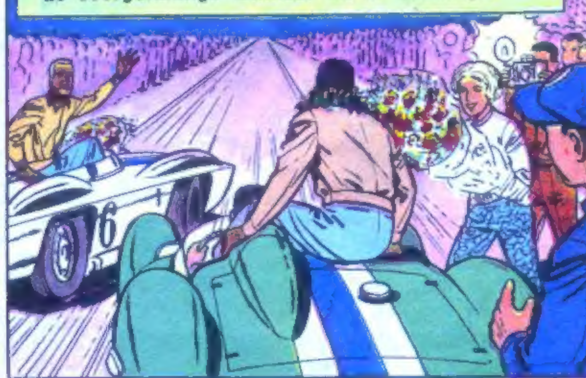

Zou ik misschien met de ondervraging van mevrouw kunnen beginnen?
Hij heeft het op jou gemunt!

Een kwartier lang moet Agnes antwoorden op de indringende vragen van de inspecteur. Eindelijk schijnt hij haar niet meer te verdenken.
U en de coureurs hebben de glazen in handen gehad. Waar heeft u ze na het gebruik neergezet?
Op die plank, vlak bij de deur...

Terwijl U met de rug naar de deur stond, kon er iemand vanuit de gang een slaappoeder in de thee van de Engelsman doen...

U verdenkt mij hier dus niet meer van?
Voor het ogenblik niet meer. Ik denk dat ik Rix zelf nu wel kan ondervragen. Hij zal wel weer fit genoeg zijn!

Meneer Vaillant, ik feliciteer u met de welverdiende overwinning van uw zoon. Het is natuurlijk jammer voor onze Warson... Maar laten we tot het onderzoek terugkeren...

Het „waarom" ontbreekt! Wie wilde uw racer uitschakelen? U zegt dat hij geen vijanden heeft, maar dat wordt altijd beweerd.

Ik moet al uw racers en ook de monteurs ondervragen!
Inspecteur, als het kan, wil ik graag dat u de jongens met rust laat. Ik steek mijn hand voor hen in het vuur...

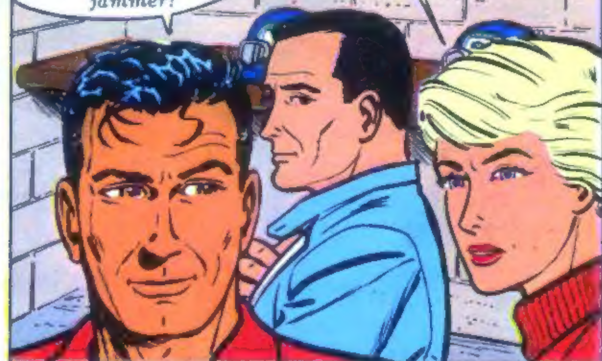

Ze zijn te eerlijk en te sportief om zoiets te doen. U moet de dader ergens anders zoeken!
Ik kan toch geen 200.000 toeschouwers gaan ondervragen! Ik had meteen moeten handelen. Nu is de schuldige natuurlijk al gevlogen... Maar kom, misschien kan Bill Rix enig licht op deze zaak werpen.

Ik ben bang dat het een raadsel zal blijven. Bill begrijpt niet wat hem overkomen is! Wij vertrekken binnen de 48 uur uit Amerika. Als u in die tijd niets ontdekt...

...zou ik u willen vragen deze zaak te laten rusten. Misschien komen we er later nog wel achter.
O.K.! Als u wilt, stop ik het onderzoek. Maar één goede raad: hou een oogje in het zeil. Iemand heeft het op die Engelsman gemunt! Dit was werkelijk geen grapje!

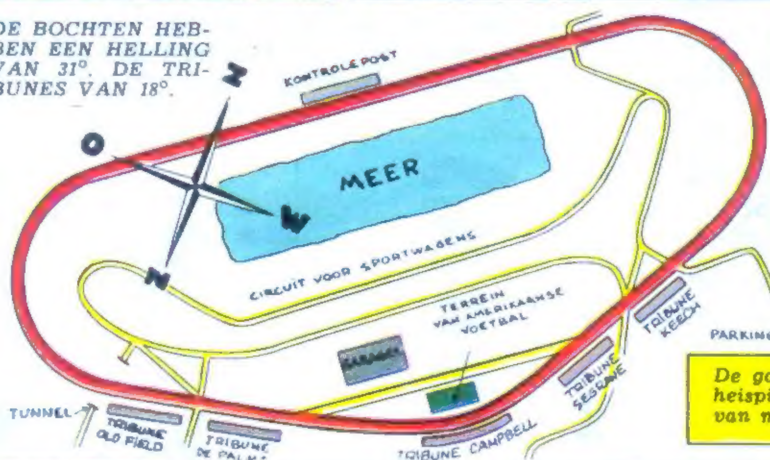

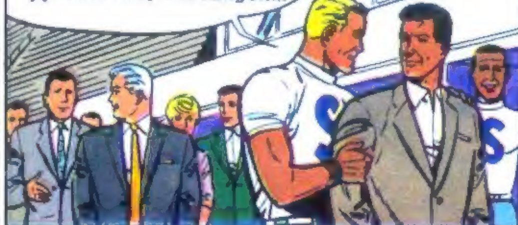

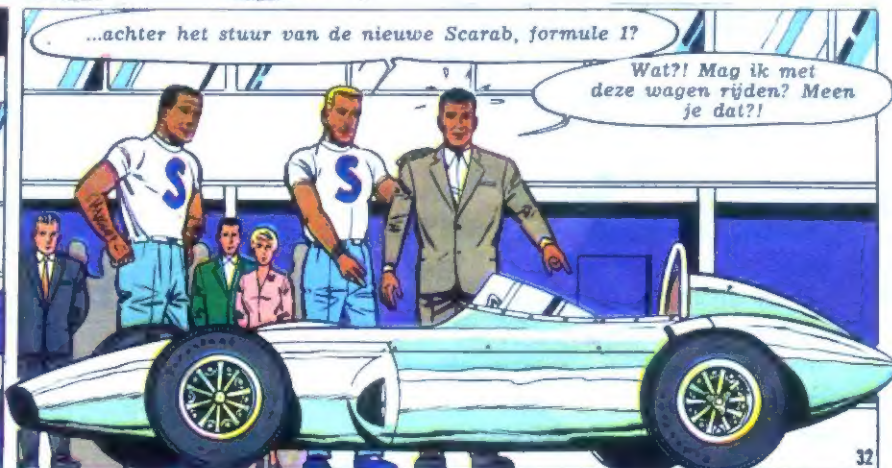

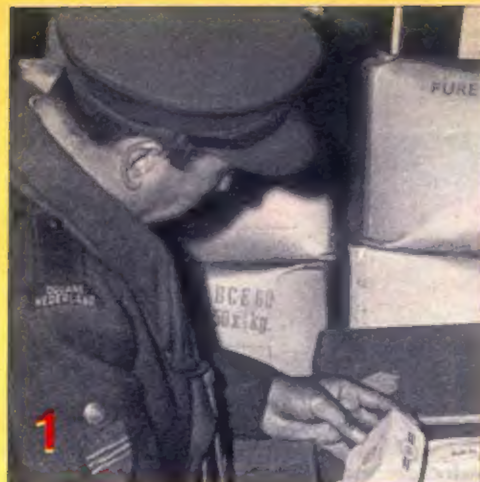

WORDT VERVOLGD

ONZE GROTE PA

OP deze bladzijden zie je negen mensen in uniform of beroepskleding. Je moet zien te weten te komen wat ze zijn en welke dingen bij hen horen. Onze grote Paasprijsvraag kan iedereen oplossen. OP BLADZIJDE 24 EN 25 STAAT NOG EEN TWEEDE PRIJSVRAAG, SPECIAAL VOOR DE LIEFHEBBERS VAN DE AUTOSPORT.

Je kunt nu alléén de eerste prijsvraag oplossen en insturen, maar als je ook aan de tweede prijsvraag meedoet, moet je de oplossing daarvan op dezelfde briefkaart schrijven.

Iedereen die de eerste prijsvraag goed heeft opgelost, heeft kans op een van de prachtige prijzen die hierbij vermeld zijn. Voor tien van de inzenders van de tweede prijsvraag zijn er extraprijzen in de vorm van toegangsbewijzen voor de Grote Prijs van Nederland in Zandvoort. Iedereen kan aan PEP's dubbele Paasprijsvraag meedoen, ook je vriendjes die geen abonnee zijn.

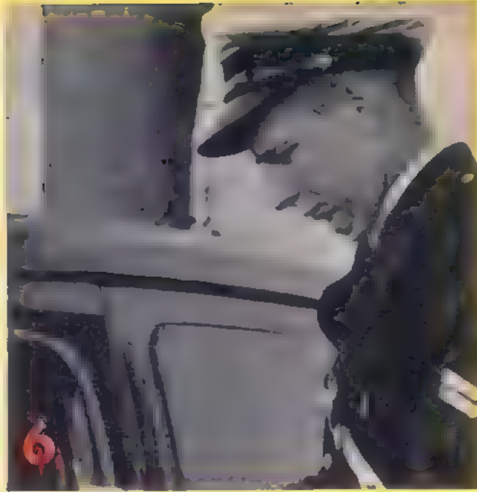
WAT moet je nu doen? Bij de negen mensen in uniform staan cijfers en bij de negen plaatjes linksonder staan letters. Probeer bij iedere persoon het bijpassende plaatje te vinden.

Als je nu de plaatjes hebt uitgekozen en je hebt de letters die erbij staan, in de volgorde van de mensen waarbij ze horen (dus van 1 t/m 9), ingevuld in het schema, is daar de naam ontstaan van het beroep van iemand die ook een uniform draagt. Dat woord is de oplossing van deze prijsvraag. Schrijf het gevonden woord, plus eventueel de oplossing van de tweede prijsvraag, op één briefkaart en stuur deze vóór 2 april naar Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de ADRESZIJDE van de briefkaart: Pep-Paasprijsvraag.

ASPRIJSVRAAG

DIT ZIJN DE PRIJZEN

1ste PRIJS: VOOR JONGENS: dubbeldaks shelter
VOOR MEISJES: draagbare radio

2de PRIJS: VOOR JONGENS: bestuurbare boot
VOOR MEISJES: transistor

3de PRIJS: VOOR JONGENS: zwemset
VOOR MEISJES: fototoestel

4de PRIJS: VOOR JONGENS: voetbal
VOOR MEISJES: badmintonset

verder

100 badminton-spellen
100 ballen
50 old-time autootjes
50 poppen
150 doosjes postpapier

1	2	3	4	5	6	7	8	9

TEXAS JOHN SLAUGHTER

GERONIMO op het OORLOGSPAD

Bill Comstock, vroeger lid van Geronimo's bende, is nu in dienst bij John Slaughter. Als de rancher met zijn cowboys een grote kudde vee naar het station leidt, worden zij aangevallen door Geronimo en zijn bende. Bill Comstock overmeestert Geronimo en dwingt hem zijn mannen terug te roepen

OM HUN LEIDER TE REDDEN, TREKKEN DE INDIANEN ZICH TERUG ...

LAAT HET VEE GAAN! NAAR DE OVERKANT VAN DE RIVIER!

VERDWIJN... EN VAL ONS NIET MEER LASTIG. IK LAAT JE NU IN LEVEN...DE VOLGENDE KEER MISSCHIEN NIET.

JE HEBT ME VOOR MIJN MANNEN TE SCHANDE GEZET... DAT ZAL IK NOOIT VERGETEN!

EVEN LATER...

NEEM ME NIET KWALIJK, BILL, ZO MOEDIG ALS JIJ ZIJN ER MAAR WEINIG.

IK KEN GERONIMO, CASEY. ZIJN LEVEN IS HEM TE LIEF!

JE WIST NIET HOE JE MIJ MOEST BEDANKEN, BILL... NU IK KAN **JOU** BETER BEDANKEN!

IK HEB GEDAAN WAT MIJN PLICHT WAS, MENEER SLAUGHTER.

JE ZETTE GERONIMO TE SCHANDE. HIJ HEEFT JE ZEKER BEDREIGD...

NATUURLIJK. MAAR IK BEN NIET BANG VOOR HEM.

HIJ ZAL DIT NIET GAUW VERGETEN! JE KUNT BETER EEN PAAR WEKEN BIJ DE RANCH BLIJVEN.

MAAKT U ZICH NIET BEZORGD, MENEER SLAUGHTER. IK...

WIJ GAAN ZONDER JOU VERDER. JE BENT BIJ MIJ IN DIENST, NIET-WAAR?

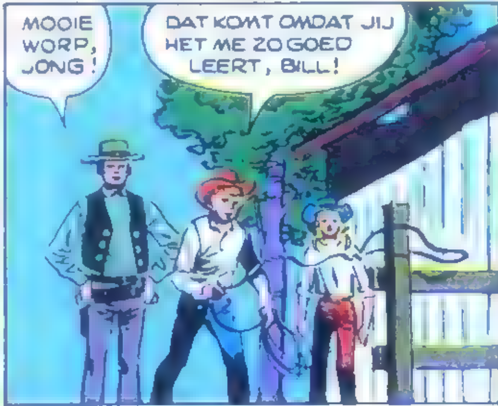

...EN DE JONGE BILL COMSTOCK RIJDT TERUG NAAR DE RANCH VAN SLAUGHTER

DE VOLGENDE DAGEN ZIJN WEINIG OPWINDEND VOOR DE JONGE COWBOY...

MAAR OP EEN AVOND, ALS BILL NAAR BED GAAT...

BILL IS MACHTELOOS EN WORDT GEDWONGEN MET DE INDIANEN MEE TE GAAN...

VOOR EEN VAN DE RAMEN VAN DE RANCH VOLGEN TWEE OGEN HET OVERHAASTE VERTREK..

ADDIE MAAKT HAAR BROERTJE WAKKER..

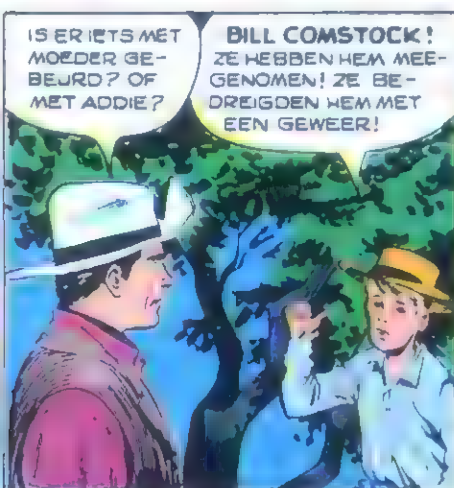

Veel geluk . . . dat zal John Slaughter zeker wel nodig hebben als hij, met alleen maar Casey bij zich, Bill Comstock uit de handen van Geronimo en zijn bende wil halen. Laten wij hopen dat hij in ieder geval op tijd komt . . . Volgende week lezen jullie hoe dit afloopt!

WORDT VERVOLGD

HET VERGIFTIGDE PAAS-EI

Met Rik aan de slag!

Op de dag vóór Pasen stierf Willem Vanwinkel. Juist op die dag had Rik Ringers de commissaris als gast. Zij aten zich op rustige, doch vastbesloten wijze door een enorme visschotel heen, toen de telefoon rinkelde. Het was net kwart over twaalf geweest. De journalist nam de hoorn van het toestel. Hij herkende de stem van Karel Vanwinkel, een journalist van het dagblad „De Dageraad". Karel Vanwinkel was kennelijk opgewonden.

„Hallo? Ben jij dat, Rik? Er is iets verschrikkelijks gebeurd... Je kent mijn broer Willem toch? Hij is dood... Kun je meteen hiernaar toe komen?"

Rik kende Karel al jaren. Hij had, behalve een aantal andere dingen, de zorg voor het dagelijkse kruiswoordraadsel in zijn blad. Rik zei hem dat hij met commissaris Baardemakers naar zijn huis zou komen.

Karel Vanwinkel deed zelf open. Hij was erg bleek. „Ik zal jullie even voorgaan," zei hij.

Wij vonden zijn broer uitgestrekt op de vloer van zijn kamer. Hij was dood. De politiedokter, die Baardemakers gauw even had opgebeld vóór zij bij Rik weggingen, was er al. Na een vluchtig onderzoek van het slachtoffer kwam hij overeind. Hij aarzelde, toen zei hij: „Er kan weinig twijfel aan bestaan... hij is vermoord. Vergiftigd. Op het laboratorium kunnen ze wel uitzoeken hoe het gebeurd moet zijn."

Uit het onderzoek daar bleek dat Willem Vanwinkel een chocolade paasei had gegeten waarin een zwaar vergif had gezeten. Wie had hem het ei gegeven?

De verdenking lag zwaar op de twee personen die belang hadden bij de dood van Willem Vanwinkel, omdat zij beiden de helft van zijn niet onaanzienlijk fortuin zouden erven. Die twee personen waren zijn broer Karel en zijn zusje Marijke, die in het huis van Willem woonden.

Toen Marijke ondervraagd werd, verklaarde zij: „Ik sta altijd laat op; ik zie Willem 's middags pas, zo tegen twaalven. Ik stond net op het punt naar beneden te gaan, toen ik de kreet van Willem hoorde..."

Baardemakers ondervroeg de journalist: „Heeft u het lichaam gevonden?"

„Ja," antwoordde Karel. „Ik kwam van „De Dageraad". Ik klopte op zijn deur en toen ik helemaal niets hoorde, ben ik maar naar binnen gegaan. Ik vond..." Hij slikte.

Rik keek 'ns rond in de kamer van Willem Vanwinkel. Op een tafeltje lag een krant, met de datum van die dag erop. „M'n broer had een abonnement," zei Karel, die Rik naar de krant had zien kijken. „Elke ochtend om acht uur kreeg hij zijn krant..."

De pagina met het dagelijkse kruiswoordraadsel lag bovenop. Het was met blokletters ingevuld.

Karel knikte. „Arme Willem... Het invullen van het kruiswoordraadsel was zijn eerste werk. Hij was altijd vreselijk trots als hij me 's middags het ding helemaal ingevuld kon laten zien!"

„Hoe laat ben je vanochtend weggegaan?" vroeg Rik.

„Om acht uur. Willem leefde toen nog. Ik kwam hem in de gang tegen; hij had net zijn krant uit de brievenbus gehaald. Ik ben meteen naar de krant gegaan, waar ik tot twaalf uur heb zitten werken. Daarna ben ik rechtstreeks naar huis gegaan."

„Hoelang duurt het, zo'n kruiswoordraadsel invullen?" vroeg de commissaris. „Willem was er zo langzamerhand aardig goed in geworden, maar het kostte hem toch altijd minstens een uur... hè, Marijke?" Marijke knikte.

„Willem heeft het hele kruiswoordraadsel ingevuld. Hij is dus pas na negen uur vermoord..."

„Nee, commissaris," onderbrak Rik hem. „Toen hij viel, is het glas van zijn polshorloge gebroken en heeft het de wijzers geblokkeerd. Het staat op tien minuten over acht... Op dat tijdstip is Willem gestorven!"

Zo, nu weet je precies evenveel van deze zaak als commissaris Baardemakers, die al in de gaten had gekregen dat Rik wist wie Willem Vandewinkel vermoord had. Toen hij alles nog 'ns naging, merkte hij dat er ergens iets niet klopte... en meteen wist hij wie de moord gepleegd had. Probeer er ook 'ns achter te komen. Als het je werkelijk niet lukt, kun je de oplossing van dit raadsel op pagina 30 vinden.

Terwijl de bestuurder de papieren naar het douanekantoor brengt gaat zijn bijrijder even een dutje doen

Op welk uur je ook aan de grens komt, altijd staan er wel van die wagens. De vrachtrijders vind je achter een kop koffie.

Van het noordelijkste puntje van Noord-Holland tot diep in het hart van Zuid-Limburg zijn we getrokken op zoek naar drie mensen die jullie wilden vertellen over

HET BEROEP DAT ZIJ KOZEN

DE VRACHTRIJDER

HOOG boven de weg zit de man achter het stuur, een bijrijder naast zich. De zware wagen dendert voort, door kleine slaperige dorpjes en grote drukke steden, over het stugge beton van autobanen en de gladde keien van stadsstraten. Een wit bordje duikt op met een rode rand eromheen en in zwarte letters erop: DOUANE. Knarsend piepen de remmen; het enorme gevaarte komt tot stilstand. Een beetje houterig en stijf klimmen de chauffeur en zijn bijrijder uit de cabine. Papieren moeten nagekeken worden en dat is voor hen een mooie gelegenheid om even een kop koffie te drinken. Het is tien uur nu. Vanaf die ochtend drie uur zijn ze onderweg met een vracht schuimplastic. Een heel mooie, lichte lading, vinden ze. Als het een beetje meezit, zijn ze om een uur of vier thuis en kunnen ze 's middags nog een nieuwe vracht in de wagen krijgen. Een douanebeambte komt het kleine restaurant in en roept een naam. De twee staan op, krijgen wat papieren in hun hand gedrukt en slenteren dan naar hun wagen. Even later zijn ze weer op de weg, hun tweede thuis. Dag en nacht denderen de wagens van het internationale goederenvervoer over de wegen. Hun bestemming kan België zijn, maar ook Tsjechoslowakije of Denemarken; hun vracht kan bloembollen zijn of papier of pakjes soep. Het maakt ze niet veel uit. Hun taak is het een vracht weg te brengen naar een bestemming, ergens in Europa. Hoewel zij een ongeregeld leven hebben, zijn er toch enkele bepalingen waaraan zij en hun bazen zich moeten houden. De bestuurder van een vrachtauto mag — als hij ook in het buitenland rijdt — niet jonger zijn dan 21 jaar. Gaat hij op stap in een vrachtauto met aanhangwagen, dan moet hij iemand meenemen: een andere chauffeur of een bijrijder, die kijkt en aanwijzingen geeft bij het achteruit rijden en helpt bij het aan- en afkoppelen van de wagen. Als je zo van school komt, kun je al bijrijder worden. Als je geluk hebt, kom je bij een baas terecht die de opleiding tot chauffeur voor je betaalt. Meestal kun je er zelf voor opdraaien; het is ook niet verplicht. En na een jaar of wat komt de tijd dat je zelf plaats neemt achter het stuur van een wagen met soms wel tien of twaalf versnellingen. Dan ga je houden van het vak, dat je in de gelegenheid stelt naar verre landen te rijden en een echt wel vrij bestaan te leiden. Dan kijk je bedenkelijk als het weerbericht ongunstig is en mist of gladde wegen voorspelt. Dan kun je het meemaken dat je met de wagen tegen een heel slap hellinkje op moet, maar dat het eenvoudig niet lukt ertegen op te komen. Je hoeft nooit lang te treuren. Er zijn altijd wel mensen die graag de asla van hun kachel voor je op straat uitstrooien. En als het werkelijk te gek wordt, kan de baas er twee wagens op uit sturen, die elkaar moeten helpen om de vracht op de plaats van bestemming te krijgen...

De papieren zijn in orde: de slagboom gaat voor hem omhoog. Even later dendert de wagen weer over de weg naar zijn bestemming.

„Liefde en respect voor de dieren," zegt mevrouw Klant, „daar kun je veel mee bereiken, zelfs als ze kwaadaardig zijn."

DE DIERENTEMSTER

„ZEIDAH... ab!" De grote leeuw bewoog zich niet. Met samengeknepen ogen staarde het dier voor zich uit. „Zeidah!" Nu ging de bek langzaam open. Diep uit zijn keel kwam een dof gebrul, dat kort afbrak toen het dier van zijn kruk gleed.

„Spring, Zeidah." De prachtige goudgele leeuw veerde op, sprong in één vloeiende beweging door de hoepel en kwam zacht en soepel neer.

„Brav, Zeidah... brav..." Het stuk vlees, de beloning voor de goed uitgevoerde sprong, slikte hij onverschillig in om meteen daarna met opengesperde muil en opgeheven voorpoot een dreigend gebrul uit te stoten.

„Zeidah... am platz!" Onder een grauwend protest, met die telkens onverwachts klauwende voorpoot, sloop de leeuw terug naar zijn kruk.

Midden in de kleine piste stond een jonge vrouw. Om haar heen zaten of hingen op hun krukken acht leeuwen, waarvan er twee tussen hun machtige kaken een stok fijn aan 't malen waren. Als twee jonge honden stoeiden ze ermee. Aan de overkant van de kooi zat Zeidah nog wat na te grommen.

„Zeidah is een temperamentvol dier," zei mevrouw Klant, die onmiddellijk een toevlucht zoekt tot haar landstaal zo gauw dieren en het dresseren ervan ter sprake komen. Zij kent te weinig woorden van onze taal om al haar enthousiasme en haar liefde voor dieren in het Nederlands uit te drukken.

Zij werd in Oostenrijk geboren: Berta Prechtl, die later met de eigenaar van Klant's Dierentuin trouwde. Haar vader was berentemmer, en Berta was nog heel jong toen zij al uren zat te kijken hoe hij de dieren dresseerde. Zij begon hem al gauw na te doen, met honden, apen en jonge beren. Heel goed herinnert zij zich dat zij 'ns een van haar vaders kwaadaardigste beren omarmde. Waarop de beer ook haar omarmde. Beren zijn sterk, oersterk. Haar vader is nog nooit zo geschrokken als toen hij dit zag. Zes jaar was zij. Maar net zoals tegenwoordig, ging zij ook toen waarschijnlijk al naar zo'n dier met de overtuiging: jij kunt niet zo kwaadaardig zijn als iedereen zegt. Het resultaat is dat van tien kwaadaardige dieren er na verloop van tijd negen veel, zo niet alles van hun onhandelbaarheid kwijt zijn.

De verschillende soorten dieren die zij getemd heeft, vormen een indrukwekkende lijst. Het begon echt te worden met paarden, maar dat gaf haar niet genoeg voldoening. Het leek wel alsof zij wist dat ze meer kon. Haar zusje was getrouwd met een circusdirecteur die op een gegeven moment een paar olifanten had. Onmiddellijk en enthousiast ging ze met deze dieren aan de gang. Het werd een succes. Toen volgden leeuwen, tijgers, beren. Telkens wist zij contact te krijgen met de dieren, wat voor het dresseren noodzakelijk is. En steeds weer, als zij een groep had gehad, bleef zij onrustig. Wilde zij nog meer.

Toen kwamen de gemengde groepen: leeuwen en tijgers, verschillende soorten beren bij elkaar, met als een van de hoogtepunten drieëntwintig beren — ijsberen, bruine beren, kraagberen, grizzlyberen — in één kooi met een olifant en een pony. Een nummer als dit kostte haar maar vijf maanden. Als het klaar is, wordt het door een andere temmer overgenomen, die ermee in een circus gaat werken. En elke keer weer doet het haar pijn als zij de door haar gedresseerde dieren, waarvan zij houdt, ziet vertrekken. Zo vond zij het heel erg toen twee tijgers naar Italië gingen. Zij had de dieren met heel veel geduld op een paard leren rijden. Het duurde niet eens zo lang voor een van de twee dieren terug was in Valkenburg, uitgelatener dan een hond die zijn baas na maanden terugziet. Nu is ook nummer twee teruggekomen. De man die met hen optrad, was te hard geweest. Zij wilden eenvoudig niet voor hem werken. Waaruit wel blijkt dat de dieren in het hartje van Zuid-Limburg bepaald niet lijden onder hun behandeling. Liefde en respect, dat zijn twee wapens waarmee zij haast ongelooflijke resultaten weet te bereiken. Als een nieuw dier is aangekomen, laat zij het een tijdje zijn gang gaan. Zij kijkt hoe het speelt, waar het plezier in heeft, en juist die dingen grijpt zij aan om het dier te dresseren. Dat is ook de reden waarom voor de dieren een optreden nog steeds spelen is.

Elke dag is zij met de dieren bezig, van 's ochtends tien tot 's avonds half zes. Niet op zondag, maar als zij dan langs de kooien loopt, springen de dieren tegen de tralies op, de leeuw met zijn eerlijk karakter, de tijger die pas op je afkomt als je hem je rug toekeert, de volkomen onberekenbare ijsbeer: de dieren waarmee mevrouw Berta Klant-Prechtl werkt!

In één vloeiende beweging glijdt de tijger Xandra door de hoepel. Het temmen vereist concentratie en veel geduld

Tijdens oefeningen heeft de commandant niet zijn beste pak aan zoals op deze foto. Hij ligt dan in een trui achter de periscoop

De luitenant-ter-zee der 1ste klasse J. J. Vaessen, commandant van de „Dolfijn", de modernste onderzeeboot van onze marine!

DE COMMANDANT VAN EEN ONDERZEEBOOT

ERGENS tussen Den Helder en de Antillen vaart een Nederlands smaldeel. Zes maanden lang zal het van huis zijn. Omdat geen marine ter wereld is uitgerust met alleen maar plezierboten, zal er ook op de schepen van dit smaldeel tijdens de reis gewerkt worden, hard gewerkt. Er zullen oefeningen gehouden worden, waarbij de bovenwaterschepen de onderzeeboten — waarvan de „Dolfijn" er een is — beschouwen als het doel dat opgespoord moet worden. Als hun prooi. Maar de prooi wordt jager wanneer de Dolfijn op sluipvaart gaat, en als alleen de aanvalsperiscoop een smal, wit zog in de zee trekt. Dan is de SONAR in werking, de apparatuur die vroeger de benaming Asdic had en waarmee de geluidsgolven van een scheepsschroef opgevangen kunnen worden. Dan ligt de commandant in de gevechtsruimte achter de periscoop de zee af te zoeken, plat op zijn buik om de periscoopmast vooral niet te hoog boven het water te laten uitsteken. Dat zijn de momenten van spanning. Dat zijn de momenten waarvoor commandant en bemanning zijn opgeleid.

Het leven aan boord van een onderzeeboot (zeg nóóit „duikboot", de marine is in staat je ervoor te laten kielhalen!) lijkt voor iemand die zijn eerste bezoek aan boord brengt, benauwend. Het is een fabriek, volgestouwd met motoren, accubatterijen en verschrikkelijk veel en ingewikkelde apparaten. Ook voor de bemanning is nog wat ruimte overgebleven, alsof iemand op het laatste moment tot de ontdekking kwam dat die er toch eigenlijk ook wel bij moest. In de vier boven elkaar aangebrachte kooien is het precies mogelijk je op je andere kant te draaien. Overigens deelt de bemanning de toch echt niet opwindend grote ruimte nog met enkele machtige torpedo's, hèt wapen van de onderzeeboot. Niet iets, wat je eventueel thuis zou kunnen laten. Met zevenenzestig man in een beperkte ruimte te moeten leven, nergens even alleen te kunnen zijn, vaak maandenlang nooit 'ns iemand ànders te zien: dit maakt dat een goede verstandhouding en een nog betere samenwerking noodzakelijk zijn aan boord van een onderzeeboot.

„Teamgeest," zegt de Luitenant-ter-Zee der 1ste Klasse J. J. Vaessen, commandant van de Dolfijn, „die moet er zijn." En als iemand hierover kan praten, is hij het wel.

Na zijn middelbare-schoolopleiding heeft hij drie jaar doorgebracht op het Koninklijk Instituut voor de Marine als adelborst. Daarna heeft hij één jaar gevaren op een bovenwaterschip; toen werd zijn verzoek om bij de onderzeedienst te mogen komen, ingewilligd. Na een cursus van enkele maanden kwam hij als jongste officier op de „Zwaardvis". Alle functies aan boord van een onderzeeboot heeft hij doorlopen. Als jongste officier had hij de zorg voor de voeding en alle papieren, als vierde officier voerde hij het beheer over de administratie en de kas, als derde officier werd hem de SONAR toegewezen, als tweede officier was hij belast met de navigatie, dus ook de radar, als oudste officier had hij het toezicht op de torpedo's, de verbindingen (radio) en de dagelijkse gang van zaken aan boord. Toen werd hij commandant en kon hij — zoals alle onderzeebootcommandanten — elke officier aan boord zonodig vervangen. Voor het zover was, had hij twee commandantscursussen gevolgd, een in Amerika en een in Engeland. In oktober 1963 werd hij commandant van de Dolfijn, maar de eerste kennismaking met deze driecilinderboot lag toen al een eind achter hem. Vier jaar daarvoor was hij als oudste officier aangewezen voor de boot die toen nog in aanbouw was. Hij heeft de tewaterlating meegemaakt, de werfproeftochten, de indienststelling, en op de allereerste èchte tocht met de Dolfijn werd hij in Engeland van boord gehaald met een blindedarmontsteking. Dat jaar heeft hij de kerstdagen in een hospitaal te Portsmouth (Engeland) doorgebracht...

De onderzeebootdienst is hard. Vijfendertig jaar is de maximumleeftijd voor een officier aan boord van een onderzeeër. Over enkele jaren zal luitenant-ter-zee Vaessen het commando van „zijn" Dolfijn aan een ander overdragen. Met wat spijt en weemoed. ▶

Mickey en Goofy

DE SCHIM VAN DE PIRAAT

Als Mickey en Goofy de nacht doorbrengen op de „zeeheks" het schip van kapitein Babbie, worden zij verrast door het spook, waar kapitein Babbie hen voor heeft gewaarschuwd. Door de voetsporen in het meel, dat hij op het dek gestrooid had, ontdekt Mickey dat het spook een „namaakspook" is

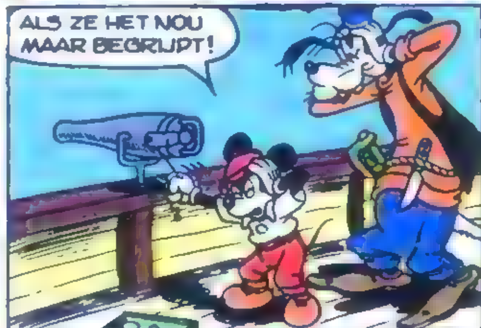

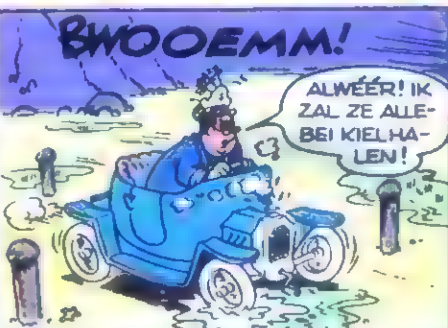

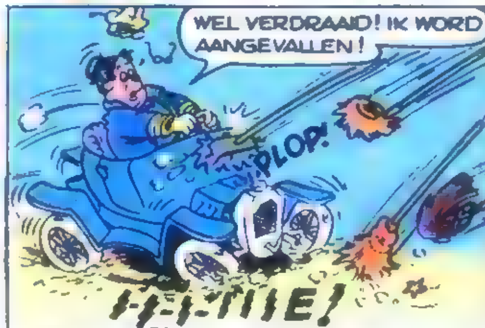

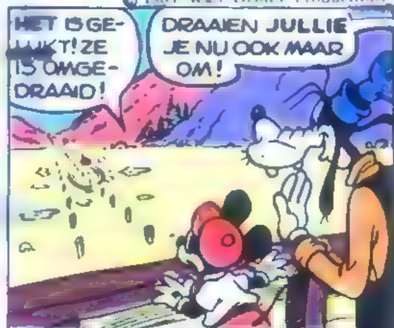

WORDT VERVOLGD

HOEMPA * PA

IS HET BLEEKGEZICHT VAN PLAN DE STOKKEN-DIE-VUUR-SPUWEN IN DE KLAUWEN VAN DIE JAKHALZEN TE LATEN?
JA, WANT DAT BEANTWOORDT AAN HET VERDRAG DAT WIJ SAMEN ONDERTEKEND HEBBEN!

INDIEN HET BLEEKGEZICHT MET DE LANGE NAAM DE STOKKEN-DIE-VUUR-SPUWEN HIER LAAT, DAN IS HIJ EEN EZEL!

WIE HOUDT MIJ HIER VOOR DE GEK? IK HEB HET ZAT! ESCORTEER DE GEVANGENEN TOT AAN HET FORT

BANG!
BANG
JE ZAL NOG VAN ONS HOREN! DE DAPPERE WALOGEN ZULLEN DE VALSE SJAVASJAVA'S MET HUN STOKKEN-DIE-VUUR-SPUWEN VERDELGEN
BANG!
BANG!
BANG!
BANG!
!?
BANG

WIE DAAR?
KTAZENBLUMMERSWISHUNDWAGENPLAFTEMBOMM EN TWEE GEVANGENEN

GEVANGENEN! GEVANGENEN! ALLEMAAL GOED EN WEL. MAAR WAT MOETEN WIJ ER MEE DOEN?

WIJ KUNNEN ZE FUSILLEREN!
DAT IS EEN IDEE!
VAN DE FOLTERPAAL NAAR DE EXECUTIEPAAL! 'T WAS NIET DE MOEITE ZO VER TE LOPEN, WE HADDEN BEST KUNNEN BLIJVEN STAAN!

ZORGEN, ZORGEN, ALTIJD ZORGEN! BRENG DE GEVANGENEN NAAR DE KERKER! IK MOET EERST NADENKEN!

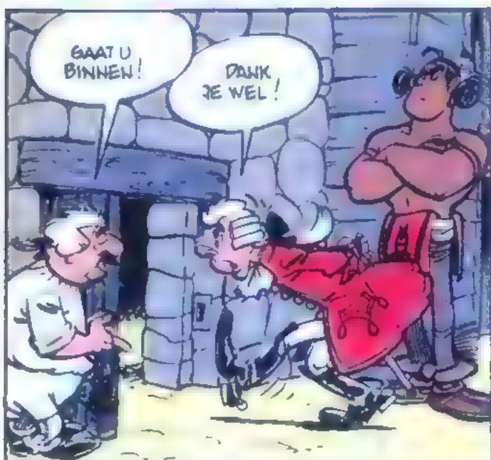
ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

De Walogen, aartsvyanden van de Sjavasjava's, hebben een verdrag gesloten met de Duitsers. Hubert van Bladerdeeg en Hoempa Pa gaan naar het dorp van de Walogen om te onderhandelen; daar worden als gyzelaars gevangen genomen.

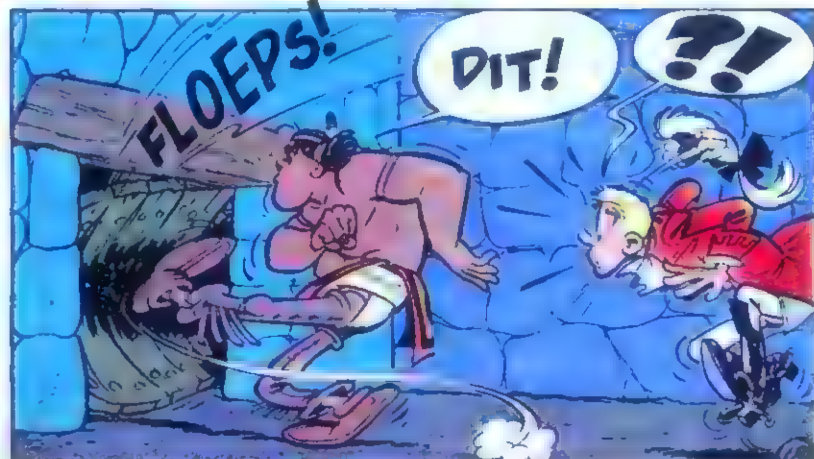

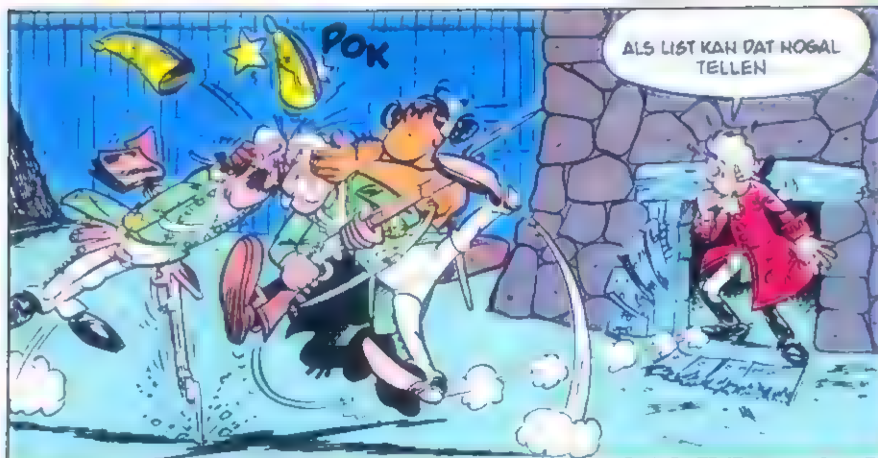

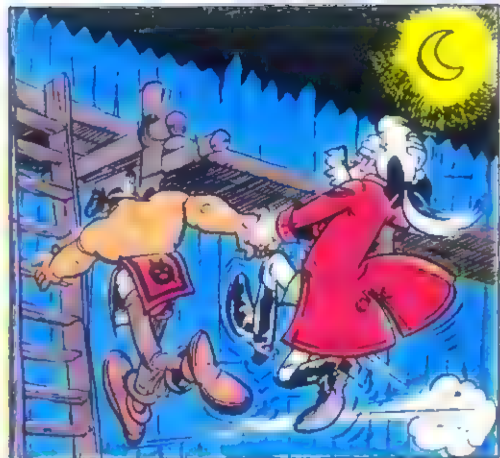

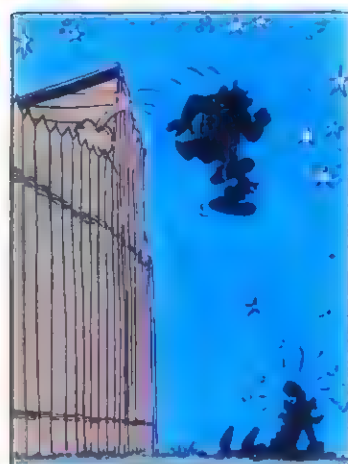

POK
ALS LIST KAN DAT NOGAL TELLEN

WIE DAAR?

TSJAK

SPRING, BROERTJE!
HEEEE! MIJN BROER HOEFT ZIJN BROER NIET TE DUWEN!

ALARM! ALARM!
VERZAMELEN! AANTREDEN!
WAT IS ER AAN DE HAND?
IK WEET NIET WAT ER HIER GE-BEURT!
OCH!
PARDON

SOLDATEN ZIJN AANGE-TREDEN!
GOED, MAAR HET ZAL WEL ONNODIG ZIJN DIE KERELS ACHTERNA TE LOPEN!

IN DAT WOUD ZULLEN WE ZE NOOIT VINDEN, KJAZENBLUM-MERSWISHUNDWAGENPLAFTEM-BIMM!
.BOMM!

EN INTUSSEN
ALS DIE INDIANEN EEN LIST GEBRUIKEN, DAN IS HET EEN LIST!

KLEIN FORT.

DAAR KOMT IEMAND!

HA! HA! DAT WAS NOU EENS EEN ECHTE LIST!

VRIENDEN, WIJ DURFDEN NIET MEER TE HOPEN JULLIE NOG OOIT WEER TE ZIEN!

KOM MEE NAAR MIJN SALON. JULLIE MOETEN ONS ALLES VERTELLEN.

NU ZOU IK LIEVER WEER OP EIGEN BENEN LOPEN, HOEMPA PA.

DE BOOSAARDIGE WALOGEN HEBBEN EEN VERBOND GESLOTEN MET JULLIE VIJANDEN DE WALOGEN BEZITTEN STOKKEN DIE-VUUR-SPUWEN

WIJ MOETEN ZE VERSLAAN! DE SJAVASJAVA'S ZULLEN DE BLEEKGEZICHTEN HELPEN!

BRAVO! WIJ ZULLEN VECHTEN, MAAR... WIJ KUNNEN JULLIE GEEN WAPENS GEVEN...

DE SJAVASJAVA'S ZULLEN MET HUN TOMAHAWKS, HUN BOGEN EN HUN MOED VECHTEN! IK ZAL DE SJAVASJAVA'S GAAN WAARSCHUWEN DAT HET UUR AANGEBROKEN IS OM ZICH OP HET OORLOGSPAD TE BEGEVEN!

YAKYAKYAKYAKYA...

HET OGENBLIK VAN DE BESLISSENDE STRIJD BREEKT AAN, HEREN. IK HOOP DAT IK OP JULLIE MOED MAG REKENEN?

YAKYAK, NATUURLIJK, YAKYAK!

20

WORDT VERVOLGD

NÒG EEN

EEN WEDSTRIJD

Win een reis naar en

ZONDAG 24 MEI de Grote Prijs van Nederland in Zandvoort De wedstrijd telt mee voor het wereldkampioenschap. De grootste coureurs van de wereld gaan hun krachten meten. Wil je er bij zijn? Doe dan mee aan deze wedstrijd Tien plaatsbewijzen liggen kl… voor de winnaars Probeer ee… hoog mogelijk aantal punten te … len We kiezen de winnaars uit de inzenders met een geheel goede op…ssing Maar als dat er minder dan tien zijn, heb je ook met een gedeeltelijk goede oplossing een kans We stellen hier een aantal vragen en achter elke vraag staat hoeveel punten je met het antwoord kunt verdienen Bij elkaar zijn er zestig punten te behalen

Schrijf de oplossing op dezelfde briefkaart waarop je de oplossing van de eerste prijsvraag, die op bladzijde 10 en 11 staat, hebt ge schreven

VRAAG 1

Deze scherpe bocht op het circuit van Zandvoort heet:

A. Ajaxbocht
B. Tarzanbocht
C. Goliathbocht
D. Samsonbocht

Juiste antwoord 5 punten.

VRAAG 2

Na elke Grand Prix worden vijfentwintig punten verdeeld. De vijfentwintig punten zijn voor de eerste zes aankomenden. Hoeveel punten krijgt de winnaar?

Met het juiste antwoord kun jij 6 punten verdienen.

VRAAG 3

Een van deze coureurs werd vijf maal wereldkampioen en één werd het nooit. Wie zijn die twee?

A. Alberto Ascari
B. Juan Manuel Fangio
C. Stirling Moss
D. Jim Clark

Twee antwoorden in de juiste volgorde: elk 4 punten.

VRAAG 4

Deze coureur werd in mei 1959 wereldkampioen. Hij werd geboren in Australië en rijdt in een auto die hij zelf heeft ontworpen. Hoe heet hij?

Juiste antwoord 7 punten.

PRIJSVRAAG!

VOOR FORMULE-ÉÉN-KENNERS

een toegangsbewijs voor de GROTE PRIJS!

VRAAG 5

In welk jaar werd de eerste Grote Prijs van Nederland verreden en in welk jaar telde deze race voor het eerst mee voor het wereldkampioenschap?

Twee antwoorden: elk 5 punten.

VRAAG 6

Deze gemaskerde racer is wereldkampioen-1963. Hoe luidt zijn naam?

Juiste antwoord 4 punten.

VRAAG 7

In elf landen worden dit jaar races gehouden die meetellen voor het wereldkampioenschap. Maar hier staan twáálf namen. Welk land hoort niet in de rij?

Monaco, Nederland, België, Frankrijk, Engeland, Zweden, West-Duitsland, Oostenrijk, Italië, Amerika, Mexico, Zuid-Afrika.

Juiste antwoord 5 punten.

VRAAG 8

In 1961 werd voor het eerst een Amerikaan wereldkampioen. Wie van deze vier is het?

A. Graham Hill C. John Surtees
B. Phil Hill D. Jim Clark

Juiste antwoord 5 punten.

VRAAG 9

Hier rijden van boven naar beneden John Surtees, Jim Clark, Karel Godin de Beaufort en Graham Hill. Zij rijden met: B.R.M., Ferrari, Porsche en Lotus. Deze merken staan echter niet in de goede volgorde. Welke merken zie je van boven naar beneden?

Juiste antwoord 10 punten.

ZET IN DEZE VAKJES JE OPLOSSING

1		
2		
3	A	
	B	
4		
5	A	
	B	
6		
7		
8		
9	A	C
	B	D

UITKNIPPEN EN OP DE BRIEFKAART PLAKKEN, OF OVERSCHRIJVEN

10 WINNAARS

Vijf winnaars zullen op zaterdag 23 mei de trainingsritten kunnen volgen èn een bezoek brengen aan de pits. De andere vijf winnaars gaan de wedstrijd op zondag 24 mei bezoeken. Reiskosten worden vergoed. Nadere afspraken worden met de winnaars gemaakt. Zet bij de oplossing of je het liefst 's zaterdags zou gaan kijken of 's zondags. Wij zullen proberen hiermee rekening te houden.

DE SCHIPBREUKELINGEN

Na de aardbeving waardoor Lord Glenarvan, John, Paganel en Mary en Robert Grant — op zoek naar kapitein Grant en twee matrozen van de „Brittania" — in het bergland aan de westkust van Zuid-Amerika getroffen zijn, leidt het Indianenopperhoofd Thalcave hen over de grote vlakte. Een plotselinge overstroming doet hen „schipbreuk lyden" in een reusachtige boom. Een onweer breekt los . . . .

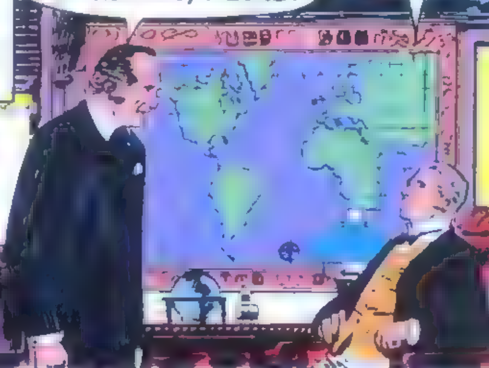

DIT KAN ALLEEN BETEKENEN DAT KAPITEIN GRANT IN AUSTRALIË IS!
NIET HUILEN, MARY. WE WETEN NU WAAR JE VADER WERKELIJK IS! EN WE **ZULLEN** HEM VINDEN!

EN ZO VAART DE "PERSEVERO" NAAR AUSTRALIË, WAAR HET SCHIP IN DE HAVEN VOOR ANKER GAAT. EEN VAN DE EERSTE BEZOEKERS AAN BOORD IS EEN BEDRIJVIGE VREEMDELING, FREDERICK AYRTON GENAAMD...

IK HOORDE DAT U INLICHTINGEN INWINT OVER DE "BRITTANIA" EN KAPITEIN GRANT. IK DENK DAT IK U KAN HELPEN, MILORD.
PRACHTIG. IK ZAL UW HULP GOED BELONEN!

IK WENS GEEN BELONING. TWEE JAAR GELEDEN WAS IK AAN BOORD VAN EEN SCHIP, DAT DICHTBIJ DE KUST VAN NIEUW ZEELAND EEN HALF VERDRONKEN MATROOS VAN DE "BRITTANIA" OPPIKTE.

VÓÓR HIJ STIERF, ZEI DE MATROOS DAT DE "BRITTANIA" WAS VERGAAN MET MAN EN MUIS. WE HEBBEN OOK GEEN OVERLEVENDEN MEER GEVONDEN.
DAN HEEFT KAPITEIN GRANT DE KUST VAN NIEUW ZEELAND BEREIKT!

MAAR DAN ZITTEN ZE WAARSCHIJNLIJK BIJ DE MAORIS GEVANGEN! WE MOETEN HEN REDDEN!
IK ZOU U GRAAG HELPEN, MILORD.

IK ZAL VOOR EEN BEMANNING ZORGEN, DIE DE MAORIS KENT, EN EEN LADING HANDELSWAAR MEENEMEN OM DE GEVANGENEN VRIJ TE KOPEN!
GOED IDEE!

WE ZIJN U HEEL DANKBAAR.
VERTEL NIEMAND VAN ONZE PLANNEN, MILORD. ALS DE REGERING ERACHTER KOMT, KRIJGEN WE MISSCHIEN VEEL TEGENWERKING!

MARY EN PAGANEL VERTROUWEN DE VREEMDELING NIET ERG...
IK HEB HEM AL EENS EERDER GEZIEN!
ER KLOPT IETS NIET. NIEUW ZEELAND LIGT NIET IN DE INDISCHE OCEAAN.

OP EEN AVOND SJOUWT DE NIEUWE BEMANNING ZWARE KRATTEN AAN BOORD VAN DE "PERSEVERO II"
IK WIST NIET DAT WE ZOVEEL ONGUUR UITZIENDE KERELS EN ZOVEEL KOOPWAAR NODIG HADDEN!
WE HEBBEN EEN POTIGE BEMANNING EN VEEL HANDELSWAAR NODIG, MILORD!

EN ALS ZE OP DE OPEN ZEE ZIJN...
WAT ZIT ER IN AL DIE KISTEN DIE DE BEMANNING AAN BOORD BRACHT?
HANDELSWAAR... ALS LOSPRIJS VOOR JE VADER.

JOHN NEEMT MARY MEE NAAR HET RUIM
JIJ GELOOFT WAT AYRTON VERTELD HEEFT, MAAR **IK** NIET!
GOED, JUFFROUW ONGELOOF. IK ZAL ER EEN VOOR JE OPEN MAKEN!

GEWEREN! NOEM JIJ GEWEREN HANDELSWAAR?
DUS **DAT** IS AYRTONS OPZET! HIJ GEBRUIKT MIJN VADERS JACHT OM WAPENS TE SMOKKELEN!

DAT HADDEN JULLIE NIET MOETEN DOEN! DIT VERANDERT ONZE PLANNEN! KOM MEE... ALLEBEI. NAAR DE BAAS!

AYRTON EN ZIJN GEWAPENDE MANNEN NEMEN HET COMMANDO VAN DE "PERSEVERO II" OVER...
ZEEROVER, DIE JE BENT! HIER ZUL JE VOOR WORDEN OPGEHANGEN!
HOUD U KALM, MILORD!

UW KAPITEIN EN BEMANNING ZIJN OPGESLOTEN. U BLIJFT ONDER BEWAKING AAN BOORD TOT DE KUST VAN NIEUW ZEELAND IN ZICHT IS!

LATER, VOOR DE KUST...
JE KUNT ONS NIET ZONDER RIEMEN LATEN GAAN!
DE STROOM VOERT JULLIE WEL NAAR DE KUST. WIJ HOUDEN UW KAPITEIN EN BEMANNING. MISSCHIEN HEBBEN WE ZE NOG NODIG!
NU WEET IK WAAR IK JOU HEB GEZIEN! OP DE DAG DAT DE "BRITTANIA" VERTROK, MONSTERDE JIJ ALS DERDE STUURMAN AAN BIJ MIJN VADER!

JUIST, JONGEDAME! KAPITEIN GRANT EN ZIJN TWEE STUURLIEDEN HEBBEN WIJ OP PRECIES DEZE PLEK AAN LAND GEZET.

NU BEGRIJP IK HET! AYRTON MUITTE NATUURLIJK OOK OP DE "BRITTANIA"!
KIJK EENS... EEN ONTVANGSTCOMITE!

WE ZITTEN TUSSEN TWEE VUREN! EN WE HEBBEN NIETS OM MEE TE HANDELEN. WAT KUNNEN WE ZE AANBIEDEN?
MAORIS!!

ALLEEN ONSZELF, VREES IK!

DE MAORIS NEMEN DE HULPELOZE INZITTENDEN VAN DE SLOEP GEVANGEN EN BRENGEN HEN NAAR HUN DORP, DAT AAN DE RAND VAN EEN DIEPE AFGROND LIGT. DAN VOEREN ZE HEN OVER EEN HANGBRUG NAAR EEN GEVANGENIS, DIE DOOR EEN DIEPE KLOOF VAN HET DORP GESCHEIDEN IS...

WORDT VERVOLGD

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

TIJD VOOR BADMINTON!

De kalender liegt niet: we zijn al weer een week geleden de lente binnengestapt. Dat betekent o.a. dat het wel niet meer zo lang zal duren vóór de **shuttles** weer door de lucht suizen. Zodra het een beetje aantrekkelijk weer is (met niet te hinderlijke wind), gaan we bij massa's de straat op om **badminton** te spelen. Veel vaders die (je weet hoe vaders zijn, nietwaar?) met geweldige meppen proberen hun zoons te verslaan, maar die, als ze zelf met een wanhopige sprong de voorbijsnorrende shuttle proberen te achterhalen, nog weleens een vreemde beweging maken, waarbij ze dan een spiertje verrekken, zodat ze de hele avond niet meer uit hun stoel kunnen komen. Ja, vertel mij wat! Ik ben tenslotte zelf vader; dus ik mag erover mee praten.

Maar over de **sport** gesproken: het beste badminton wordt in het Verre Oosten gespeeld, in landen als Indonesië, Thailand, Malaya en zo. Maar ook in Europa kan men er aardig mee overweg, wat vooral de Deense jongens en meisjes de laatste jaren bij herhaling hebben bewezen. Maar de belangstelling voor badmintonwedstrijden is toch het grootst in de oostelijke landen. In Djakarta werd een aantal jaren geleden de finale om de Thomas Cup, genoemd naar de Engelse badmintonner Sir George Thomas, door niet minder dan 10.000 mensen bijgewoond, een massa waaraan wij, met onze overigens prachtige hal „Duinwijck" in Haarlem, nog in de verste verte niet kunnen denken.

Badminton is een nog jonge tak van sport. Dat blijkt al uit het feit dat de internationale organisatie (the International Badminton Federation, afgekort: IBF) pas dertig jaar bestaat. Het blijkt verder uit het feit dat men pas na de oorlog om een internationaal kampioenschap is gaan spelen. Ik had het al over die Engelse badminton-enthousiast Sir George Thomas. Hij schonk in 1940 de cup, die naar hem heet en die de inzet vormt van een competitie om de wereldtitel voor herenteams; pas in 1948 echter kon er voor de eerste maal om deze beker worden gespeeld. Malaya werd toen kampioen. Verder is er dan nog een cup voor damesteams, geschonken door ene mevrouw Uber en ook naar haar genoemd, waarvoor in maart 1957 voor het eerst is gespeeld.

Het team van de Verenigde Staten bleek toen het best met shuttle en racket overweg te kunnen.

Ik meen al eens verteld te hebben waaraan het spel zijn naam te danken heeft. Voor het geval we dat vergeten zijn, nog even iets over de historie van het spel. Badminton werd waarschijnlijk het eerst gespeeld in India, in de tijd dat India nog Brits-Indië was en badminton nog een andere naam had. Ruim negentig jaar geleden, zeg maar omstreeks 1870, speelden Engelse militairen daar in dat verre land „poona", de voorloper van badminton, dat zijn naam kreeg in 1873. Engelse militairen waren met verlof thuis en wat deden ze? Ze speelden „poona". Maar hoe kwamen ze nu in vredesnaam op badminton? Het klinkt een beetje onwaarschijnlijk, maar het spel dankt zijn naam aan het landgoed waar die soldaten op dat moment sportief in actie waren. Dat was het landgoed van de hertog van Beaufort. Dat heette Badminton en zo zou het spel met de lichte rackets en de **shuttlecocks** verder genoemd worden. Eh... over die shuttles gesproken. Als ik goed ben ingelicht, dan moeten er veertien tot zestien veertjes insteken. Tel 'ns na of het klopt. Als er dertien inzitten, ga je naar de winkel terug en dan vraag je er één bij. En als er nou helemaal geen veertjes te bekennen zijn? Tja, dan is dat natuurlijk een probleem. Ik ken die moderne shuttles met een kastrandje, en ik kan niet anders zeggen dan dat ze uitstekend voldoen. Ik geloof niet dat er iets op aan te merken is, eerlijk niet. 't Enige wat je zeggen kunt is, dat een shuttle wel z'n veren, maar niet zijn streken verliest...

Ik ga hier niet de spelregels schrijven. Voor „straatgebruik" (als ik het zo noemen mag) zijn die niet zo belangrijk. Pa is ten slotte al geweldig trots als hij de shuttle steeds maar weer terug kan slaan en het kan hem echt niet zoveel schelen of hij dat nu volgens de reglementen doet. Er is evenwel één ding dat ik toch nog wel even wil zeggen, omdat het zelfs het spel op straat, op de hei, het strand of de camping aantrekkelijker kan maken. Heel veel mensen weten niet dat alleen hij of zij die **serveert** een punt kan scoren. Dat wil dus zeggen: alleen degeen die het spel met de **service** of opslag begint, krijgt een punt indien hij de shuttle zo slaat, dat de tegenstander er geen antwoord op weet. Doet de tegenpartij dat, dan gaat de service naar de andere kant. Begrepen? Zeg het dan tegen je vader, want ik heb zo het vermoeden dat de goede man al heel wat punten gescoord heeft zonder dat hij ook maar eenmaal geserveerd heeft. Jaja, jongens, zo **zijn** vaders. Ik ken ze.

TECHNISCHE GEGEVENS BOEING B-17G FLYING FORTRESS:
spanwijdte: 31,6 m; lengte 22,8 m; hoogte 5,8 m; vleugelopp. 132 m2.
leeggewicht: 14.855 kg, vlieggewicht 27.240 kg.
motortype: vier Wright R-1820-97 zuigermotoren van 1200 pk.
max. snelheid: 472 km/u, vliegbereik 1760 km.

HET BEROEMDE VLIEGENDE FORT

door Hugo Hooftman

ER zijn in de tweede wereldoorlog heel wat vliegtuigtypen beroemd geworden. Eén daarvan was de Boeing B-17 Flying Fortress, het „Vliegende Fort" van de Amerikaanse luchtmacht, dat vooral zo'n grote rol heeft gespeeld bij de aanvallen van de Amerikaanse luchtmacht op Duitsland. Tijdens de oorlog hebben formaties Vliegende Forten over ons landje gevlogen, vaak met lange witte condensatiestrepen achter zich, die urenlang als één grote witte wolk in de blauwe hemel bleven hangen.
Nog niet zo lang geleden is er een Vliegend Fort boven Nederland waargenomen. Het toestel was van een Franse maatschappij en opereerde vanaf Schiphol boven de Noordzee. Natuurlijk voerde dit Vliegend Fort geen bommen en geen mitrailleurs meer met zich mee. Het werd gebruikt voor het verrichten van metingen in verband met aardgas en olie die — naar men aanneemt — onder de bodem van de Noordzee verborgen zitten. Zo zijn er dus nog altijd enkele Vliegende Forten vliegwaardig, die nu voor vredelievende doeleinden worden gebruikt. Onlangs vlogen er ook nog een paar in Engeland, waar zij gebruikt werden voor opnamen in een oorlogsfilm.
Het prototype van de B-17 vloog al lang vóór de oorlog, op 28 juli 1935. De eerste operationele luchtaanval deden zij op 24 juli 1941, op de havens van Brest. In augustus 1944 had de Amerikaanse luchtmacht niet minder dan 4.574 Vliegende Forten in dienst. In totaal werden 12.726 B-17's gebouwd en deze bommenwerpers wierpen méér bommen af op Europese doelen dan welk vliegtuigtype ook. De naam „Vliegend Fort" dankte de B-17 aan zijn krachtige bewapening. Gewoonlijk bestond die uit 13 mitrailleurs, aangebracht in koepels in de neus, in de staart en op tal van plaatsen op, onder en naast de romp. Heel wat staaltjes van heldenmoed werden door Amerikaanse vliegers betoond in de geweldige luchtgevechten die Vliegende Forten boven Europa met vliegers van de Duitse Luftwaffe hebben geleverd. Duizenden Vliegende Forten werden neergeschoten; ook op Nederlands grondgebied zijn er heel wat terecht gekomen. Nog liggen er verscheidene op de bodem van het IJsselmeer!

OPLOSSING VAN PAG. 15

HET VERGIFTIGDE PAAS-EI

„Ik sta altijd laat op; ik zie Willem 's middags pas, zo tegen twaalven," zei Marijke, terwijl daar meteen op volgde: „Ik stond net op het punt naar beneden te gaan, toen ik de kreet van Willem hoorde!" Dat moet dus, volgens haar, tegen twaalven geweest zijn. Maar Willem was om tien over acht gestorven. Marijke loog; zij heeft Willem het vergiftigde ei gegeven en daarna zijn kruiswoordraadsel opgelost om — als zij verdacht mocht worden — de verdenking op Karel te kunnen afschuiven.

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

Om het testament van François, ridder Hadoque, te kunnen begrijpen, gaan Kuifje en kapitein Haddock naar meneer Sakharine, die zij bewusteloos aantreffen. Jansen en Jansens beschuldigen de kapitein ....

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497.
Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 33 00 21).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

